

разрешение на н.с. Ирина Щерева за ръководител на разкопките и на архитект Красимира Вачева от същия институт. За заместник-ръководители са определени Петър Бънов и Мери Радева, археолози при Окръжен исторически музей – Сливен. Целта на системните проучвания е да се разкрият и експонират движими и недвижими паметници на културата, да се установи тяхната хронология и етническа принадлежност, да се събират нови данни за миналото на град Сливен. Финансирането на проучванията през 1960 – 1970 г. и по време на системните разкопки 1982 – 1992 г. се осъществява от Окръжен народен съвет – Сливен. През втория етап до 1989 г. Окръжна дирекция „Културно – историческо наследство“ към съвета, под чието ръководство е музеят и отделът за недвижими паметници на културата осъществява административно – организационното им обезпечаване. Само през 1986 г. финансовите средства, изразходени за разкопки са 45 000 лв. Археологическите сезони продължават четири – пет месеца всяка година (от м. април или м. май до края на м. август или до м. септември), като в началото на 90^{-те} години на миналия век, поради настъпилите обществено–политически промени обхватът на средствата и разкопките се ограничава.

През 1982 г. те обхващат пространство от 1000 кв.м. в югоизточния край на крепостта. В тази част крепостният зид е разчистен в протежение 44 метра от вътрешната страна. Разкрит е и култов комплекс – базилика и баптистерий, подът на който е бил покрит с полихронна мозайка, запазена само в източната му част. Мозайката е консервирана и експонирана в постоянната изложба на ОИМ – Сливен. Археолозите датират базиликата и баптистерия от VI в., а разчистените от тях ями с налични материали от XI - XIII в., най–късния период от съществуването на крепостта. Научната документация изготвена от н.с. Ирина Щерева, подробно представя откриването на структурите и артефактите. Името на населеното място се доказва от вторично използван постамент на статуарна група, върху който е връзан надпис на старогръцки език. Проф. Велизар Велков, който тогава разчита надписа, го датира от началото на III в., определя го като посветителски надпис на Зевс, а населеното място от първичната употреба на статуята като тържище, което се е наричало Туида. На историческата наука това е петото известно тържище в провинция Тракия (**РИМ Сл. НА, Р.05 – 1/1-1 а.е.4, 1–59**).

От 1983г. до 1986г. ръководителите на разкопките са в същия състав, с тази разлика, че от следващата година заместник-ръководител на н.с. Ирина